

Тази история Ви е предоставена от Ririro.com/bg безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желаяем Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

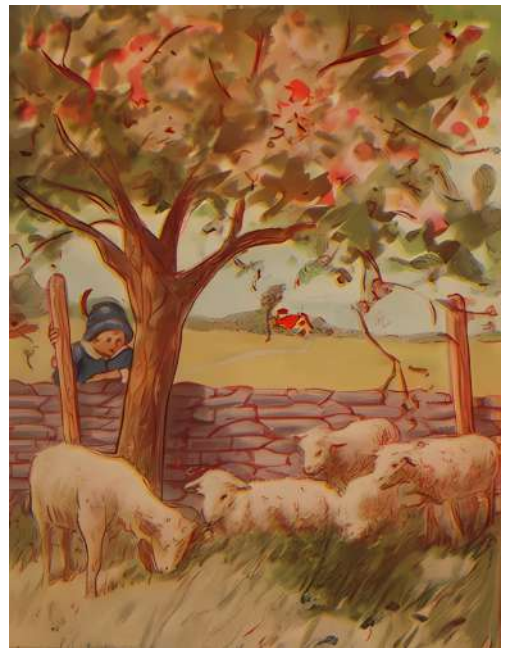
ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Ririro

Момченцето Блу

Имало едно време едно малко момче, наречено “Момченцето Блу”, защото това не било името му. То живеело в една ферма с майка си и баща си, както и с три крави, десет пухкави овце, малко бяло агънце и цветна градина.

Момченцето Блу обичало трите крави, десетте пухкави овце и малкото бяло агънце, но най-вече обичало цветната градина и всички цветя в нея. Един ден татко му донесъл син рог със златни звезди, нарисувани по него. И когато Момченцето надуло рога, той му звучал много сладко като хляб и мед, звучал много сладко на

кравите в ливадата като къдрава жълта царевица, звучал много сладко на пухкавите овце като трева и пеещи потоци и звучал много сладко на бялото агне като майка, която го вика. Но за феите, които живеели в градината, звучал най-сладко от всичко като танци на лунна светлина.

Момченцето Блу играло цял ден в градината, докато сенките сложили слънцето в леглото и птиците пеели приспивни песни, нощният вятър влизал в градината, носейки съобщение от майка му:

- Върни се у дома, Момченце Блу. Време е за вечеря и за лягане. Момченце Блу, викам те.

Момченцето затъкнало синия си рог със златни звезди под ръка и махнало за лека нощ на цветята в градината. Розите се поклонили за лека нощ, незабравките направили реверанс за лека нощ, веселата коломбина кимнала за лека нощ, но едно лилава теменуга никъде не се виждала. Ще ви кажа защо.

Теменугата била пропълзляла в рога и когато

Момченцето Блу се прибрало у дома, и теменугата била с него. А когато той бил завит в леглото със синия си рог със златни звезди до него, малката лилава теменуга си лежала тихо, докато луната не надзърнала през прозореца.

Тогава се случило нещо вълнуващо! Знаете, когато луната заблести, феите оставят цветните си домове и танцуват по поляната, докато се появи дневната светлина. Така че когато първият лъч лунна светлина се показал в небето, феята на лилавата теменуга подскочила нависоко и запяла:

- Момченце Блу, ела да надуеш рога си, феите ще танцуват по поляната до сутринта.

Момченцето Блу седнало и разтъркало едното си око, но преди да успее да разтърка и другото, феята от теменугата го грабнала от стаята, понесла го надолу по стълбите и към поляната под градинската порта. Не забравил синия си рог със златните звезди - феята на теменугата го видяла. Лунната светлина ги последвала до поляната и когато Момченцето надуло рога си, почнала да се излива цялата музика на феите, сякаш

звездите си играели на гоненица една с друга, а феята запяла:

- Под вечнозеленото дърво, Който иска да танцува с мен, Ела тук, ела тук, ела тук.

Хейте, които живеели в цветята на градината, подскочили, когато чули звука. От лалето излязла млада дама фея в яркочервена пола. От маргаритката излязло дебело момченце в бяло. От незабравката излязло малко бебе в синьо. От виолетката излязло мило момиченце в най-бледото лилаво. От розите излезли прекрасни феи, целите в розово. А от водните лилии близо до фонтана - кралицата на феите в бяла сатенена рокля и златна корона. Тя можела сама да отвори портата си и повела

феите навън на зелената трева и те танцували, докато Момченцето Блу свирело нежна музика.

Цяла нощ танцували ли,
танцували, докато, какво да
видиш, чули звук. Това бил петел,
който из казвал, че сутринта е на
път.

- Кукуругу! Слънцето ви е
подгонило. Хеите трябва да си
лягат, както и Момченцето Блу.

Кукуругу!

Малката лилава феичка беше последната останала и точно преди да си тръгне, хвърлила малко прах от феички в очите на Момченцето. И то търкало очите си, търкало очите си, но чувството за съненост не изчезвало. Той се отпуснал в купа сено в поляната и преди сутрешното слънце да се промъкне през тревичките, той дълбоко заспал. Хеите побързали към градината и се сгушили в цветята, защото ако не си легнали на време, слънцето щяло да ги превърне в пеперуди и трябвало да летят цял ден от цвете на цвете без почивка. И толкова им се доспивало.

А слънцето събудило трите крави, десетте пухкави овце и малкото бяло агънце, но не можело да събуди Момченцето Блу заради прахът от феички в очите му. Татко му го погледнал и казал:

- Момченце Блу, ела да надуеш рога си. Овцете са на ливадата, кравата е в царевичата. Къде е момченцето, което пази овцете? Под купа сено дълбоко заспало! Чао-чао, той се събуди и побягна към вкъщи, за да каже на майка си всичко за своето забележително приключение.

